

Нея води деверъ млади,
Него весела калина.

Пряпорци се гордо веятъ;
Кой де срещне поклонъ прави: —
Да домуватъ, да живеятъ
Честитъ животъ, вечно здраве!

Мóми свенливо ликъ румене,
Пусто ѝ сърце бий та ще тресни;
Съ сладките думи на сладки песни,
Сякаше медъ се въ душата ѝ лее.

Дружки се смеятъ, съ отборни думи
Песни по сърце ней нагодили.
Младаго война задъ себе скрили,
Те го подкачатъ съ весели глуми.

Тя го самичка поглежда плахо,
На коледарки дружки презъ рамо —
Погледи погледъ среща . . . И двама
Съ песенъ изново те ги припяха.

Хоръ

Момко се напусто крий —
Любе го и скритъ намира,
Погледъ го и въ мракъ съзира . . .
Момко се напусто крий!

Не напусто сърце бий, —
То на любе вестъ подава,
Де се момко спотаява . . .
Момко се напусто крий!

Колело да се развий, —
Коледарки отстъпете,
На святъ момка покажете . . .
Момко се напусто крий!

Вънка изъ вратни девойка пръпна,
Думи шеговни хванала вяра;